

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.157/2026/4/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Schiffer András ügyvéd)

Az alperes:

felperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Varga Roland Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Varga Roland ügyvéd)

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 10.P.21.941/2025/4., 10.P.21.941/2025/11.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 80.000 (nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a Társaság alapítója, az alperes a TV csatorna Online sajtótermék kiadója és a TV csatorna televíziós médiaszolgáltatás médiaszolgáltatója.

Az alperes a TV csatorna Online sajtótermék portál internetes portálján 2021. február 2. napján „cikk címe” című – videó- és hangfelvételt tartalmazó – cikket jelentetett meg. A cikk szerint „A hegyi kereszt meggyalázásával büszkélkedett egyéb érdekelt¹ egyik tanácsadója a portál² birtokába került hangfelvételen. A Hivatalban környezetvédelmi szakértőként tevékenykedő felperes már korábban is gyalázta a kereszténységet azzal, hogy illegitimnek és betiltandónak nevezte a keresztelést. Most azzal hancegett, hogy szivárványszínű festékekkel gyalázta meg a keresztet.” A cikkbe ágyazott felvételen az alperes újságírója közli, hogy a felperes „most azzal hancegett, hogy szivárványszínű festékekkel gyalázta meg a keresztet”. A felvételt az alperes 2021. február 2. napján a TV csatorna esti műsor címe című műsorában is közzé tette. A felvétel közzététele során a képernyőn a „Szivárványszínű festékekkel gyalázta meg a hegyi keresztet egyéb érdekelt¹ embere” felirat olvasható. A felvétel során az alábbi párbeszéd hangzik el:

„Felperes: „Egyszer megpróbáltuk ugyebár egyéb érdekelttel², hogy szivárványszínűre fessük a hegyi keresztet”.

egyéb érdekelt³: Tényleg?

Felperes: Vittünk ilyen színes plexilapokat, lefestettük átlátszó festékekkel, de nem jött át eléggé a szín. De most, hogy a szobor kék lett az EU-s csörte kapcsán, azt gondoltuk, hogy mi lenne, ha a keresztet „kivilágítanánk”.

[2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez való jogát azzal, hogy az általa kiadott portál internetes portálon – szövegben és videóban – 2021. február 02. napján ’cikk címe’ címen közölt tudósításában azt a valótlan állítást tette személyéről, hogy „Most azzal hancegett, hogy szivárványszínű festékekkel gyalázta meg a keresztet” és ugyanezt a jogsértést – azonos címmel, videótartalommal, azonos sérelmezett szöveggel – a TV csatorna –melynek alperes a médiaszolgáltatója – aznap

esti műsor címe című műsorában is a nyilvánossághoz közvetítette. Kérte továbbá, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, kötelezze elégtételadásra akként, hogy 15 napon belül levélben kérjen elnézést az alábbi tartalommal: „A TV csatorna 2021. február 02. napján esti műsor címejében, valamint a portál portálon közölt tudósításában valótlanul állította felperesről, hogy azzal hancegett volna, szivárványszínű festékekkel gyalázta meg a hegyi keresztet. A valótlan állításért felperestől elnézést kérünk!”. Kérte, hogy a levél tartalmát, valamint az ítélet rendelkező részét 30 napra helyezze el a portál internetes portál nyitóoldalán és a TV csatorna esti műsor címe című műsorában két egymást követő alkalommal, továbbá a Magyar Távirati Irodán keresztül ugyanilyen tartalmú közleményben tegye közzé. Kérte az alperes marasztalását 1.000.000 Ft sérelemdíj és ezen összeg után 2021. február 3-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat és perköltség megfizetésében.

[3] Keresetének jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdését, 2:43. § d) pontját, 2:45. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdés a), b) és c) pontját, és a Ptk. 2:52. § (1)-(3) bekezdéseit, valamint a Ptk. 6:48. § (1) bekezdését jelölte meg.

[4] Hivatkozása szerint a kifogásolt közlés valótlan tényállítás. Festékekkel nem festette szivárványszínűre a keresztet, tervezte, hogy szivárványszínű fényfestéssel megvilágítja a hegyi keresztet, ez azonban nem valósult meg, csak terv maradt. A perbeli közlést egyrészt azért sérelmezi, mert az alperes befejezett cselekményként mutatja be a meg nem valósított tervét, másrészt azt állította, hogy festékekkel lefestette a keresztet. A kereszt lefestése a rongálás Büntető Törvénykönyv 371. § (3) bek. b) pontja szerinti minősített esetét meríti ki, ezért a kifogásolt közléssel bűncselekmény elkövetésével vádolta meg személyét, mely sérti a jóhírnevét. Álláspontja szerint a kereszt fénnel való szivárványszínűre világítása kiválthatja a társadalom erkölcsi rosszallását, de a kereszt festékekkel való lefestése a büntetőjog által szankcionált rongálást valósítja meg, mely fokozott erkölcsi rosszallást vált ki a közönségből.

[5] A sérelemdíj mértéke körében kérte figyelembe venni a jogsértés súlyát, azt, hogy a sérelmezett közlés ugyanazon a napon két platformon, széles körben ismert internetes portálon és országos lefedettségű televíziós csatornán az esti műsor címeben is közzétételre került, így nagy nyilvánossághoz jutott el. A perbeli közlés is hozzájárult ahhoz, hogy a munkahelyéről elbocsátották, továbbá ahhoz, hogy róla negatív kép alakuljon ki, mely akadályozta a munkavállalásban, két évig nem tudott elhelyezkedni a szakmájában, Magyarországon jelenleg sem talál állást. A sérelmezett közlés nyomán számos halálos fenyegetést kapott, a sérelem a munkavállalás nehézségével együtt a mentális egészségét rendkívüli mértékben károsította, emiatt pszichológus segítségét kellett igénybe vennie, aki szorongás diagnózist állapított meg. Kérte annak értékelését is, hogy az alperes a sérelmezett közlést a munkaviszonyával összefüggésbe hozta.

[6] Az alperes a keresetet – annak jogalapját és összecszerűségét is vitatva – kérte elutasítani, továbbá kérte a felperes 50.000 forint + ÁFA összegű perköltségben való marasztalását a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet alapján.

[7] Álláspontja szerint valós tény, hogy a felperes hencegett a kereszt szivárványszínűre festésével. A kifogásolt közlés összességében vélemény. Egy keresztény szimbólumon történő, rendeltetésével össze nem függő, bármiféle külső beavatkozást a közvélemény a szimbólum és kereszténység megsértésének, meggyalázásának tekint, melyről a büszke módon történő beszámolás hencegésnek minősül. Kiemelte, hogy a cikk címe lehet túlzó, figyelemfelhívó. Az alperes nem vádolta a felperest bűncselekmény elkövetésével.

[8] Rámutatott, hogy a közlés hangsúlya nem a kereszt lefestésén, hanem a kereszt meggyalázásán van. Utalt arra, hogy sokak számára már a szivárványszínűre festés megkísérlése is a kereszt meggyalázásának minősül. A tudósításban lejátszott hangfelvételen a felperes maga is azt mondja, hogy egyszer megpróbáltuk, hogy szivárványszínűre fessük a keresztet. Hivatkozott arra, hogy a felperes közszereplő, fokozott tűrési kötelezettségére tekintettel a közügyet érintő kifogásolt közlés tűrésére köteles. Hivatkozott arra, hogy a felperes nem bizonyította a közlés által őt ért pszichés hátrányokat. A munkavállalási nehézségeivel kapcsolatban kizárólag a Akadémia bizottságában meghiúsult munkalehetőségét említette, melynek oka a felperes személyes előadása szerint a politikai tevékenysége volt.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 forint + ÁFA perköltséget, valamint az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó – és vámhatóság illetékbevételi számlájára 60.000 forint meg nem fizetett eljárási illetéket.

Kiegészítő ítéletével a 4. sorsz. alatti ítélet 3. bekezdését azzal egészítette ki, hogy a felperest terhelő eljárási illeték összege 60.000 forint helyett 90.000 forint.

[10] Határozatának indokolásában ismertette a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésében, a 2:43. § d) pontjában, a 2:45. § (2) bekezdésében, az Alaptörvény IX. cikk (1), (2) és (4) bekezdéseiben foglalt szabályokat.

[11] A jogvita elbírálásánál az Alkotmánybíróság 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV. 18.) AB határozataiban foglalt alkotmányos tesztnek megfelelően először abban foglalt állást, hogy a perbeli közlések közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröznek-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával állnak-e összefüggésben és azt állapította meg, hogy a kereszténység jelképét megjelenítő hegyi keresztről és annak szivárványszínűvé tételéről szóló kifogásolt közlés közérdeklődésre számot tartó kérdésben, közügyben került megfogalmazásra, mellyel kapcsolatban a felperesnek magasabb tűrési kötelezettsége van. Mindez azonban nem üresítheti ki az érintett emberi méltósága és jóhírneve védelmét, a hamis tényállításokkal szemben jogvédelemben részesülhet.

[12] A továbbiakban azt vizsgálta, hogy a jóhírnév megsértésének a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében írt tényállási elemei az alperes közlései folytán megvalósultak-e, a sérelmezett közlésekkel kapcsolatban a bizonyíthatósági teszt alapján a kifogásolt közlések tényállításnak, avagy a tényekből levont következtetésnek, azaz véleménynek minősülnek-e.

[13] Rögzítette, miszerint a perben nem volt vitás, hogy a felperes festékekkel nem festette le a hegyi keresztet.

[14] A PK 12. számú állásfoglalása értelmében az átlagolvasó nézőpontjába helyezkedve, az átlagosan tájékozott olvasó szempontjai, ismeretei alapján értékelte, hogy a sérelmezett közlések milyen tényleges tartalmat hordoznak.

[15] Kifejtette, hogy a perbeli tudósítás a felperes nyilatkozatát tartalmazó hangfelvételtől számol be, melyben a felperestől hallható, és a felperes személyes előadása során megerősített tény, hogy a felperes átlátszó, festékekkel lefestett színes plexilapokat helyezett el a hegyi keresztet megvilágító reflektorok elé, hogy azzal színesre „fesse” a keresztet, ám a reflektor erős fénye nem tudta átadni a plexilapok színét, a plexilapok színe nem látszódott jól, nem érvényesült a kereszten. Erről a tényről alkotott azon véleményét fogalmazta meg az alperes a perbeli közléssel, hogy a kereszt szivárványszínűvé tétele a kereszt meggyalázásának minősül. A kifogásolt közlés alapját képező felperesi nyilatkozat a tudósításban hallható, az átlagolvasó (hallgató) információt kap az alperesi vélemény alapját képező felperesi nyilatkozatról.

[16] Megítélése szerint az átlagolvasó értelmezésében a kereszténység jelképének szivárványszínűvé tételén van a közlés hangsúlya, melyhez képest lényegtelen, hogy a vallási szimbólum színezése szivárványszín festék vagy fényfestés következtében valósul-e meg, és az is, hogy a megvilágított színes plexilapok segítségével sikerült-e a keresztet szivárványszínűre változtatni. A kifogásolt közlés lényegét tekintve nem a festékekkel való rongálásról szól, hanem a kereszt szivárványszínűvé tételével való meggyalázásáról. Az átlagolvasó a vallási jelképen való beavatkozás, a kereszt megjelenésének megváltoztatása, az erre való törekvés tényét helyezi rosszálló társadalmi megítélésének fókuszába, melyhez képest másodlagos, a felperes társadalmi megítélése szempontjából lényegtelen, mellékes körülmény, hogy erre, illetve ennek kísérletére konkrétan milyen módon, festékekkel vagy fényfestéssel került-e sor.

[17] A sajtóközlemény kiemelt részében (cím, felirat) megfogalmazott figyelemfelhívó, közügyben megfogalmazott közlés vonatkozásában a felperes fokozott tűrési kötelezettsége fennáll, melyre figyelemmel a keresetet elutasította.

[18] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes javára ügyvédi munkadíjból álló perköltség

megfizetésére, melynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján felszámított 50.000 forint + ÁFA összegben állapította meg. A pervesztes felperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jogos eljárásban meg nem fizetett eljárási illeték megfizetésére.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelmének teljes terjedelmében helyt adó döntés meghozatalát kérte az alperes perköltségben marasztalása mellett, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c), d), e) pontjaira alapította.

[20] Hivatkozása szerint az elsőfokú ítélet a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése, a PK 12. számú állásfoglalás és a 3145/2018. (V. 7.) AB határozat téves értelmezésén alapul, így jogszabálysértő.

[21] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet [29] pontja lényegileg helytállóan tartalmazza a tényállást, ugyanakkor abból a [30]-[31] pontokban teljesen téves, jogszabálysértő következtetést vont le. Hangsúlyozta, hogy az az ítéleti tényállásban szereplő szövegrész, mely szerint a „kereszt szivárványszínűvé tétele a kereszt meggyalázásának minősül”, egy szubjektív értékítélet. Ezzel szemben, a kereset tárgyává tett közlésben leírt magatartás megvalósítja a Btk. 371. § rongálás tényállásának (3) bekezdés b) pontja szerinti minősített esetét. A perben nyilvánvalóvá lett és ezt az ítéleti tényállás is tartalmazza, hogy nem festette le – nem is tervezte lefesteni – a perbeli keresztet, tehát nem követte el és nem is szándékozta elkövetni a bűncselekményt. Az ítéleti tényállásban is leírt cselekményről, a fényfestésről ugyan bárki alkothat szubjektív értékítéletet, azonban az nem bűncselekmény. Szemben a meggyalázásról szóló szubjektív értékítélettel, a büntetőjogi normák kifejezik a társadalom rosszallását, a minősített esetek a fokozott rosszallást így, ha egy személyt bűncselekmény elkövetésével vádolnak meg, az értelemszerűen és objektív módon sérti annak jóhírnevét.

[22] A sérelmezett közlés valótlanul vádolta meg bűncselekmény elkövetésével, ehhez képest döbbenetesnek tartotta az ítéleti indokolás [31] pontjában olvasható okfejtést, mely szerint „Az átlagolvasó a vallási jelképen való beavatkozás, a kereszt megjelenésének megváltoztatása, az erre való törekvés tényét helyezi rosszalló társadalmi megítélésének fókuszába, melyhez képest másodlagos, a felperes társadalmi megítélése szempontjából lényegtelen, mellékes körülmény, hogy erre, illetve ennek kísérletére konkrétan milyen módon, festéssel vagy fényfestéssel került-e sor”. Az indokolás a szubjektív értékítélethez képest minősíti másodlagosnak azt, hogy valótlanul állították személyéről bűncselekmény elkövetését. Alperes a 3145/2018. (V. 7.) AB határozat alapján verifikálható és valótlanak bizonyult olyan tény állított, ami objektív módon alkalmas jóhírneve csorbítására. Az ítéleti okfejtés ezt minősítette lényegtelen körülménynek, amivel a Ptk. 2:45. § (2) bekezdését, a PK

12. számú állásfoglalását és a 3145/2018. (V. 7.) AB határozatot egyaránt sértő módon ítélte meg a per tárgyává tett alperesi magatartást.

[23] Fellebbezési ellenkérelmében az alperes kérte az elsőfokú ítéletet annak helyes indokainál fogva helybenhagyni, valamint kérte a másodfokú eljárás költségeinek megfizetésében marasztalni a felperest a alperes részére. Az ügyvédi munkadíj mértékét a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet alapján ÁFA-val növelten kérte megállapítani 50.000 forint + ÁFA összegben.

[24] A fellebbezés elbírálása során az összes korábbi nyilatkozatát és beadványaiban felhozott érveit, indokait és bizonyítékait kérte figyelembe venni, álláspontja szerint teljes körű és mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le az elsőfokú bíróság, a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelte, az abból levont jogi következtetése helytálló, miszerint „A perbeli tudósítás a felperes nyilatkozatát tartalmazó hangfelvételtől számol be, melyben a felperestől hallható, és a felperes személyes előadása során megerősített tény, hogy a felperes átlátszó festékekkel lefestett színes plexilapokat helyezett el a hegyi keresztet megvilágító reflektorok elé, hogy azzal színesre „fesse” a keresztet, ám a reflektor erős fénye nem tudta átadni a plexilapok színét, a plexilapok színe nem látszódott jól, nem érvényesült a kereszten. Erről a tényről alkotott azon véleményét fogalmazta meg az alperes a perbeli közléssel, hogy a kereszt szivárványszínűvé tétele a kereszt meggyalázásának minősül. A kifogásolt közlés alapját képező felperesi nyilatkozat a tudósításban hallható, az átlagolvasó (hallgató) információt kap az alperesi vélemény alapját képező felperesi nyilatkozatról.”

[25] Fenntartotta azon álláspontját miszerint az elsőfokú eljárásban csatolt bizonyíték és indokok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy jóhírnév megsértése csak valótlán tény állításával/híresztelésével, illetve hamis színben történő feltűntetéssel valósulhat meg. Ennek okán vélemény miatt a felperes keresete teljes egészében alaptalan mind az objektív, mind a szubjektív jogkövetkezmények tekintetében is, amely nyilvánvalóan osztja a jogi sorsát is a fellebbezésnek.

[26] A felperes fellebbezése nem alapos.

[27] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, valamint a Pp. 381. §-ában szabályozott mérlegelhető hatályon kívül helyezésre okot adó körülményt nem észlelt. A fellebbező felperes nem jelölte meg másodlagos fellebbezési kérelmének indokait. A másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] A peradatok alapján megállapítható volt az, hogy ellentétben állt egymással a sérelmezett alperesi írás tartalma, a videó anyagon megjelenő szövegrész és a hangfelvételen

elhangzott beszélgetés tartalma, mind a szivárványszínűre való átfestés módját, mind annak befejezett voltát, tényleges megvalósulását illetően.

[29] A felperes fellebbezési kérelmében írtakkal szemben nem a kereszt szivárványszínűvé tételét minősítette meggyalázásnak az alperes, hanem úgy fogalmazott, hogy a felperes szivárványszínű festékekkel gyalázta meg a keresztet. Ezen közlésből valóban levonhatja azt a következtetést a közönség, hogy a felperes ténylegesen lefestette szivárványszínű festékekkel a keresztet, ugyanakkor a cikkbe ágyazott videófelvételen elhangzottak alapján a nézők, olvasók számára egyértelműen kiderül, világossá válik az, hogy ténylegesen mi történt.

[30] Maga a fényfestési kísérlet is minősíthető akként, hogy a felperes a keresztet meggyalázta, ez az alperesi vélemény nem minősül kellő ténybeli alap nélküli állításnak. Az, hogy a vékony ténybeli alap mennyiben engedi meg a véleménynyilvánítás jogszerűségét, függ a felperes közszereplői minőségétől, attól a ténytől, hogy a felperes több esetben nyilvánul meg a nyilvánosság előtt vallási témában a kereszténységhez köthetően, azaz közérdeklődésre számot tartó kérdésekben szólal meg. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a közérdeklődésre számot tartó kérdésekben bizonyos fokú túlzás is megengedett a sajtószerv részéről, amit a bíróságnak az értékelési szempontok körébe kellett vonnia. Legfőképpen pedig azt kellett szem előtt tartania, hogy az alperes a felperes előadásának megfelelően közzétette azt, amit ő maga nyilatkozott a történésekről.

[31] Egységes a joggyakorlat abban a kérdéskörben, hogy a közlés jogsértő jellegének megítélésénél a szöveges részt, a videófelvétel tartalmát, annak kísérő szövegét, narrációját együttesen, összefüggéseiben kell vizsgálni. A felperes nyilatkozatát tartalmazó videófelvétel a kifogásolt írás és műsor címe anyag részét képezi. Jelentőséget kellett tulajdonítani annak is, hogy a videófelvételen elhangzott párbeszédben a felperes az első mondatában maga is festésnek minősítette magatartását. Nem vitásan közérdekű üggyhez kapcsolódóan került sor tudósításra, véleménynyilvánítás kifejtésére, így az a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tágabban értelmezett keretei között vizsgálandó, ennek megfelelően kellett a sérelmezett közlést megítélni.

[32] A közöltekkel az alperes nem állította a felperes vonatkozásában bűncselekmény elkövetését. E körben a felperes egy szűk értelmezést adott a szöveges résznek és az alperes által közölteknek. Ezzel szemben az alperes által közzétett tartalom – annak lényegi mondanivalóját tekintve – nem a festékekkel való rongálásról, mint büntetendő cselekmény elkövetéséről, hanem a kereszt szivárványszínűvé tételével való meggyalázásáról, mint vallási, erkölcsi kérdésről, és annak megítéléséről szól.

[33] Hangsúlyozza a másodfokú bíróság a felperes által hivatkozott narráció és képaláírás kapcsán, hogy a rövid tudósítást követően közvetlenül bejátszásra kerül a videófelvétel, amely szoros kapcsolatban áll az alperes részéről elhangzottakkal, illetve

kiírtakkal. A felvétel rövid ideig tart, ezért az átlagnéző azt jellemzően végig nézi és tisztába kerül azzal, hogy ténylegesen mi történt. Külön jelentőséggel így a felirat nem bír. Azok pedig, akik csak hallgatják a híradást, a felperes által elmondottak alapján valós képet tudnak kialakítani.

[34] A fentiek alapján a másodfokú bíróság megítélése szerint összességében az volt megállapítható, hogy a felperes tevékenységét érintő kritika tényállító jellegű véleményformálás szintjén jelent meg, ami az Alaptörvény IX. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján védettséget élvez. Tekintettel arra, hogy indokolatlanul bántó, sértő, lealázó vélemény kifejtésére nem került sor, a személyiségi jogsértés nem állapítható meg.

[35] A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján viseli a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet szerint mérlegeléssel megállapított, az alperesi képviselő ügyvédi munkadíját, valamint az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tárgyi illetékeljegyzési jogos perben előlegezett, a 39. § (1) bekezdésében és a 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket.

[36] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a felperest, hogy az illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró